No. 104. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Dingsdag 1 Mei.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 30sten April.

HOLLANDS WENSCH.

Slechts weinige dagen geleden zeiden wij, sprekende over de ratificatie van het tractaat van 15 november door Pruissen en Oostenrijk, dat voorzigtigheid en eene aan haren toestand passende *standvastige volharding* aan onze hooge regering tot maatstaf van derzelver handelingen gestrekt had, en dat wij ons verzekerd hielden, dat deze zelfde maatstaf zou dienen voor hetgeen volgen moest. Wij hebben ons niet bedrogen, daar hetgeen wij thans om ons zien gebeuren, de verzekering ons geeft, dat Holland zal blijven volharden en des noods kracht zal aanwenden, daar waar deze zal gevorderd worden. Dit kan ons geenszins bevreemden, want waarom zijn de zaken tusschen Holland en Belgie gerekt geworden? Eene vraag eenvoudig om te beantwoorden. Holland weigerde tot het tractaat toe te treden, omdat de grondslagen tot zijnen moreelen en physieken ondergang in hetzelve gelegen waren. Holland verlangde eenige billijke wijzigingen, gaf zijne wenschen daartoe te kennen en besloot, zoo zij van de hand gewezen wierden, door de aanwending van alle middelen, welke de Voorzienigheid in deszelfs handen gesteld had, elke aanranding van deszelfs regten niet alleen krachtdadig te keer te gaan, maar zelfs te *voorkomen*. Tot dat einde bragt het 82 millioenen schats te zamen, en vermeerderde deszelfs strijdkrachten met nog het vierde deel van hetgeen reeds bijeen was gebragt. Was dit nu om eene ijdele vertooning te maken, of geschiedde zulks met het voornemen daarmede, des noods, te handelen? De beantwoording dezer vraag is niet moeijelijk voor hem, die het karakter der Hollandsche natie kent en dat van de regering, die haar zoo waardig vertegenwoordigd heeft. Het gebrek aan kennis van onze ware belangen, van ons eigendommelijk volks-karakter hebben de vreemde natien en hare tolken in dwalingen doen vervallen, waardoor de geopperde vraag door hen ook niet begrepen is.

Sommigen waren van meening, bij het lezen der mannelijke en krachtige taal van 's konings gouvernement, en van die onzer meeste dagbladen, dat Holland Belgie overheerschen wilde; dat hetzelve de verscheurde tractaten van 1815 wilde herstellen; in een woord, dat het tegen de heerschende liberale beginselen wilde te velde trekken en eenen algemeenen oorlog in Europa ontsteken. Anderen daarentegen meenden, in de vertoogen tegen eene hereeniging met Belgie, in het gedurig hoopvol verwijzen op nadere schikkingen en algemeenen vrede eene *naderende toetreding* tot datzelfde tractaat te bespeuren, en maakten daaruit op, dat er zich meer en meer eene merkbare scheiding tusschen de regering en de natie openbaarde. De fransche en engelsche dagbladen hebben van deze thans bestaande dwaling genoegzame bewijzen geleverd.

Wij willen nu niet onderzoeken, in hoeverre onze dagbladen, en dus ook wij, tot deze verschillende dwalingen aanleiding hebben gegeven. Genoeg zij 't het bestaan daarvan aan te wijzen, om eenparig te besluiten, door kracht van eensgezinde redenering, een en dezelfde strekking hebbende, te bewijzen, dat het volk met den koning eenstemmig over deze belangen denkt, en niets voorwaar is gemakkelijker dan om deze *zuivere waarheid* te betoogen.

Ja, Holland, deszelfs Koning, het geheele volk verlangt den vrede. Het wenscht zijne naburen te laten zoo als zij zijn. Hetzelve wil op hunne regeringen, noch op de beginselen die dezelve leiden, geen invloed uitoefenen. Doch Holland wenscht heer en meester in zijn eigen huis te zijn. Holland verkiest zich niet ten voordeele zijner naburen te ontkleeden; zich zelven eene kist te laten aanmeten en door zijne naburen zich ter aarde te laten bestellen. Wanneer zij het reeds van eenig bekleedsel beroofd hebben, dan geeft die diefstal in geenen deele regt, om aan het nog overgebleven bekleedsel de hand te leggen, en wilden zij dit, in weerwil van alle regt en billijkheid, dan heeft datzelfde Holland nog bloed in de aderen en nog kracht genoeg, zoodanig eene aanranding af te weren, ja, om, des verlangende, de gestolen goederen terug te halen. Dit zijn de grondbeginselen van waar wij moeten uitgaan. IJdele klanken en bedreigingen, door vrees voortgebragt, zullen nimmer het karakter van den Hollander kenmerken. Laten onze naburen dit karakter vooraf grondig bestuderen en, vóór dat zij handelen, zich herinneren, dat de roep van onzen aangebeden Vorst: IK WAAK! ZIJ WAAKT! *niet die des roependen in de woestijn is geweest en nimmer zijn zal.*

Vrijdag avond heeft de vorstelijke familie te Amsterdam den franschen schouwburg bezocht en is aldaar door een talrijk en aanzienlijk publiek met de ondubbelzinnigste bewijzen van blijdschap begroet. Zaturdag avond heeft het koninklijk gezin andermaal eene voorstelling in den stadsschouwburg met Hunne hooge tegenwoordigheid vereerd. Gisteren morgen zouden Hunne Majesteiten de godsdienstoefening in de Nieuwe kerk bijwonen, en des avonds zich naar *Felix Meritis* begeven, ter bijwoning van een buitengewoon concert, dat ter gelegenheid van de blijde komst der vorstelijke familie er zou gegeven worden. Heden morgen vroegtijdig keeren HH. MM. uit de hoofdstad naar de residentie terug.

— Uit Zeeland verneemt men, dat het getal mortieren maar vooral bommen, zoo wel als ander oorlogstuig in de jongste dagen naar de citadel van Antwerpen gezonden, zeer aanmerkelijk is; de verbazende krijgstoerustingen zoowel te Vlissingen als elders, bijzonder die welke op de reeds zoo sterke citadel nog gemaakt worden, versterken het vermoeden, dat men zich voorbereidt magtiger en moediger vijanden dan de Belgen, zoo die met geweld onze heiligste regten zochten aan te randen, met nadruk te keeren en te trachten hunnen aanval hun te doen berouwen.

Van de grenzen in Zeeuwsch Vlaanderen wordt gemeld, dat de belgische burgerwachten, die op de voorposten geplaatst waren, de krijgsdienst grootelijks moede zijn, hunne wapenen wegwerpen en alle gehoorzaamheid weigeren. Zoo zwerven geheele troepen derzelve ongewapend tusschen de belgische en onze voorposten door, zonder zich te durven of te willen overgeven, of tot hun pligt weder te keeren; hun aantal groeit dagelijks aan en strekt, gelijk men denken kan, tot grooten overlast van den reeds zoo zwaar gedrukten landbewoner. — Men vergelijke overigens, omtrent den geest die de belgische burgerwachten bezielt, het artikel *Gent* hieronder.

Het aantal koopvaardijschepen, dat in de laatste dagen, voor Antwerpen bestemd, de Schelde opgevaren is, is buitengewoon groot geweest *(zie het artikel Antwerpen hieronder)*. Het zijn meest Engelschen, Amerikanen en ook eenige Franschen, grootendeels met specerijen, koffij, wijn en huiden geladen. Het behoeft niet gezegd te worden, schrijft men, hoe grievend zulks voor ons is en met welke oogen onze zeelieden deze schepen voorbij zien stevenen.

— In een brief van de Kaap de Goede Hoop, van den 25 November, wordt het navolgende geschreven:

» Tien dagen geleden, ontvingen wij de blijde mare van de volkomene nederlaag der oproerige Belgen door onze troepen, en het is mij onmogelijk u te melden, welk eene vreugde en herleving dit onder de ingezetenen alhier veroorzaakte. In spijt der Engelschen, die hier den ondergang der Hollanders als zeker stelden en dit ook reeds verspreid hadden, was elk ieder uitgelaten. Het was, als het ware, als of deze kolonie, die thans diep, zeer diep ongelukkig is, in eens van alle rampen was bevrijd en als voorheen floreerde; eene inteekening werd dadelijk geopend onder de gegoedste ingezetenen, tot het houden van eenen publieken maaltijd, ter viering van de roemrijke overwinning der Nederlanders op de Belgen, welke eerstdags zal plaats hebben, en waarbij wij ons regt vaderlandsch zullen vergasten, ten bewijze van eenen algemeenen geest."

'S GRAVENHAGE, den 29sten April.

Gisteren heeft H. K. K. H. de prinses *van Oranje*, door hare zonen vergezeld, een uitstapje naar Haarlem gedaan, van waar hoogstdezelve des avonds is wedergekeerd.

Morgen worden HH. MM. de koning en koningin, HH. KK. HH. prins *Frederik* en prins *Adelbert* van Pruissen alhier van Amsterdam terug verwacht.

— Men verzekert dat bij den Raad van State thans een nieuw ontwerp van wet, omtrent de te leggen regten op buitenlandsche producten, aanhangig is, hetwelk aan de Staten-Generaal zal worden voorgedragen.

— Heden morgen is alhier aangekomen de kabinets-courier *Hoogen*, komende van Petersburg, van waar hij binnen de tien dagen de reis heeft volbragt. Naar men verneemt moet hij overbrenger van belangrijke depeches zijn.

— Men verneemt dat er, tot versterking van onze marine, aan de miliciens van 1832; op last onzer regering, is of zal worden voorgesteld, of zij genegen zijn om in de zeedienst of bij het korps mariniers over te gaan. Daarvan zullen echter, op grond van 's konings besluit van 5 maart 1827, worden uitgesloten, die miliciens, welke alreeds voor de kavallerie of artillerie-dienst mogten zijn uitgekozen en bestemd, alsmede de plaatsvervangers, tenzij die personen vroeger ter zee mogten hebben gevaren, als wanneer aan hen insgelijks het voorstel, tot overgang in de zeedienst of het korps mariniers zal geschieden. Aan zoodanige miliciens, die tot de marine-dienst geschikt mogten worden bevonden, en zich tot den tijd van vijf jaren, in de zeedienst en van zes jaren bij het korps mariniers verbinden, zullen handgelden in vrijwillige engagementen vastgesteld, worden verleend. Dezelve bedragen bij de *marine:* voor de dek- en onderofficieren, mitsgaders voor de matrozen der eerste klasse, *f* 30; voor de matrozen der 2de klasse, *f* 25; en voor die der 3 klasse, *f* 12.50; bij de *mariniers:* voor de reeds gediend hebbenden *f* 15 en voor de ongediende recruten *f* 10. De personen, welke eene verbintenis mogten aangaan, zullen naar de wacht- of kostschepen te Amsterdam, Rotterdam en Vlissingen worden opgezonden.

BELGIE.

BRUSSEL, den 29sten April.

Met de Londensche berigten van den 24ten heeft men hier, uit den *Times* tijding bekomen van den inhoud van het 57ste protocol, betrekkelijk de uitwisseling der ratificatien van Oostenrijk en Pruissen. Het fransch gezind dagblad houdt dit stuk voor onwaarschijnlijk, bepaaldelijk, dat Pruissen hetzelfde voorbehoud als Oostenrijk zou gemaakt hebben, terwijl de acte zelve der ratificatie zuiver en eenvoudig is, en meenen om die reden, zoo hij zegt nadere berigten te moeten afwachten voor hetzelve made te deelen.

Het Antwerpsch Journaal zegt den inhoud volgens de *Times* te hebben overgenomen, zegt: » dit protocol, echt zijnde, houdt slechts eene opmerkelijke bepaling, die, waarbij gezegd wordt, dat de oostenrijksche en pruissische plenipotentiarissen de noodzakelijkheid in aanmerking nemen eener toekomstige onderhandeling tusschen Holland en Belgie, met wijzigingen, welke de vijf mogendheden betamelijk zullen achten. Deze beschikking heeft ons geen verwondering gebaard, om dat wij een tractaat tusschen de beide natien als het eenig middel beschouwen om eenen duurzamen vrede te bekomen. Het ware middel, schreven wij in ons blad van 25 dezer, voor een traktaat tusschen ons en Holland, is het te boven komen der vasthoudenheid des Konings van Holland, en de mogelijkheid dat de beide natien zich verstaan over de twee bezwarende punten: de binnenlandsche vaart en de schuld. — Het laatste protocol, waarvan wij voorzeker geen kennis droegen, zegt niets anders."

De Courrier laat over dit protocol zich in dezer voege uit: » Wij hadden wel voorzien, dat het protocol betrekkelijk de ratificatie-uitwisseling van Pruissen en Oostenrijk eene uitbreiding zou in houden, hetwelk tot niets zou brengen deze daadzaak, in den beginne onder zulk een gunstig daglicht voorgesteld. Het stilzwijgen van ons gouvernement opzigtelijk dit protocol was wel geschikt om onze vrees te regtvaardigen. Nu wij het regte kennen van hetgeen wij met de Pruissische en Oostenrijksche ratificatien gewonnen hebben, schijnt ons het tijdstip der eindelijke ontwikkeling onzer aangelegenheden, verder dan ooit verwijderd, en wat de eindelijke vereffening aan moet brengen is misschien nooit opgehelderd geweest." De *Courrier* zegt verder, dat hij zoo niet spreken zou, indien hij niet vertrouwen had in de veerkracht van de lieden die ons lot in handen hebben, in het achter houden van het commenterend protocol, hetwelk geregend moeste om de ratificatien als zoo voordeelig af te schilderen, het blijk, dat onze staatsmannen vooruit bekennen, de ratificatien als de voorwaarden ... der beide mogendheden ... goed te keuren.

Zie ons dan op nieuw, zegt hij ten slotte dezer redenering, eene discussie nabij, gelijk aan de ongelukkige discussie van het traktaat der 24 artikelen. De terugkomst van den heer *van de Weijer* kondigt ons alzoo aan, hetgeen ons de terugkomst van den zelfden *van de Weijer* en die van den heer *le Hon*, in de maand october aankondigde.

— De generaal *Langerman*, een dergenen die zich het meest in den jongsten oorlog onderscheiden hebben, is in onze stad aangekomen. De heer *Maignan*, een kolonel welke het keizerlijke Frankrijk met al deszelfs ondervinding en dapperheid nagelaten heeft, wordt hier verwacht. Deze beide hoofd-officieren zullen, zegt men, ieder eene brigade van ons leger kommanderen. De kolonel *Maignan* kommandeerde een der regimenten die bij de onlusten te Lyon waren tegenwoordig geweest. Zich toen als bemiddelaar tusschen het volk en het gouvernement aangeboden hebbende, was zijn gedrag een oogenblik door de hooge overigheid afgekeurd, doch de zuiverheid zijner beginselen sedert eervol erkend geworden.

(*Emancipation.*)

— Men verzekert ons, dat de gevraagde vergoedingen voor de opligting van den heer *Thorn* vooreerst zijn, deszelfs in vrijheid stelling (dat is te zeggen, om met den heer *de Theux* te spreken; het ophouden zijner oogenblikkelijke afwezendheid) voorts de ontwapening van de bende van Tornaco, eindelijk de uitlevering van den generaal *Goethals*... (*Courrier.*)

— Men verzekert dat de belgische artillerie-majoor *Villers* te ... vertrokken is, om er het ponton-toestel voor rekening van het belgisch gouvernement over te nemen.

— Het gerucht verspreidde zich eergisteren te Mechelen, dat een zieke in het hospitaal, op het oogenblik dat men hem begraven wilde, uit zijne doodkist weder bijgekomen was. Deze daadzaak verwekte veel beweging; zij kan vele lieden tot verklaring strekken, waarom de militairen zoo noode in het hospitaal gaan, en dikwijls zoo lang wachten met hulp in te roepen, tot dezelve niet meer baten kan.

— In het Luxemburger Journal leest men het volgende:

» Den 23sten dezer is een bataillon Belgen te Arlon gekomen, den volgenden dag is het van daar naar Mersch vertrokken.

» Eene bende belgische douanen heeft zich te Grevenmacheren vereenigd; een andere houdt zich langs de boorden der Moezel, aan de zijde van Wormeldange op, om het konvooi, dat den heer *Thorn* naar Holland moet vervoeren, op deszelfs weg te overmannen. Dit is verloren moeite; het wettig gouvernement zal de bevelen des konings afwachten, opzigtelijk het te houden gedrag jegens dien gevangenen; en wij durven er voor instaan, dat, zoo hij immer aan het geregt worde overgeleverd, het alleen voor zijne natuurlijke regters wezen zal. Het revolutionnair bewind heeft dit heilig regt niet geëerbiedigd ten aanzien der ongelukkigen, die ... van Mersch ... hebben.

» De kolonel *Price*, aide-de-camp van *Leopold*, is den 26sten te Arlon gekomen. Hij ging een bataillon infanterie vooruit, dat op hetzelfde punt moest komen, waarschijnlijk, maar nutteloos, om de reclamatien van den kolonel, ten voordeele der in vrijheid stelling van heer *Thorn*, te ondersteunen."

Gemeld journal herinnert vervolgens den indruk en voorgang, welke den heer *Thorn* aan de belgische revolutie gegeven heeft en zijne aanneming van belgische ambtsbedieningen, ondanks zijn daartegen gegeven woord aan den prins van Hessen-Homburg.

Vervolgens komt een brief van den heer *Aug. de Tornaco*, behelzende eene logenstraffing van den *Courrier*, en een andere brief van zekeren *Meisch*, die zich vrijspreekt van den heer *Thorn* te hebben gearresteerd; deze persoon was gedurende zes maanden deszelfs jager geweest. Dezelve had hem, zegt hij, noch zijn loop, noch zijne voorschotten betaald; hij brengt voorts onderscheiden processen bij, voor hem door den heer *Thorn* bepleit, alsmede de kosten die hij hem betaald had, bijzonder eene som van 4,100 francs, voor het deel eener erfenis van 3,000 francs.

Van den 29sten April.

In de vergadering van den senaat van gisteren is er rapport over het ontwerp van naturalisatie van den generaal *Evain* uitgebragt; de commissie had met eenparigheid tot de aanneming besloten. Morgen zullen over de artikels van hetzelve beraadslaagd worden. In deze zitting bragt ook de graaf *de Baillet* rapport uit over het wet-ontwerp tot den doorvoer van granen; ook hieromtrent had de commissie zich eenparig voor de aanneming verklaard; het rapport zal gedrukt worden, de algemeene discussie werd insgelijks op morgen bepaald. Het overige dezer zitting was aan petitien gewijd.

— De raad van discipline onzer advokaten is gisteren vergaderd geweest; lecture is er gedaan, van den brief van den procureur-generaal, aan den secretaris den heer *Jottrand* gerigt, en heeft men, na beraadslaging bij eenparigheid besloten de onvoegzame depeche van den procureur-generaal niet te beantwoorden en den heer *Jottrand* uitgenoodigd er geen acht op te slaan; bovendien heeft men besloten het procesverbaal der bijeenkomst aan alle regtbanken welke de vorige procesverbalen gezonden waren, te doen toekomen en hetzelve door de dagbladen openbaar te maken. Gemeld proces-verbaal is door dertien advokaten onderteekend.

De *Courrier* behelst in zijn nommer van heden weder een uitgebreid artikel over de ratificatien van Pruissen en Oostenrijk, nu nauwkeuriger gewaardeerd, na het bekend worden van het 57ste protocol; het heeft dezelfde strekking als de redenering in zijn vorig nommer daaromtrent gehouden, dat door het voorbehoud in de ratificatien en de uitgedrukte begeerten in het protocol en het nog niet ratificeren van Rusland, alles weder tot de vorige onzekerheid gebragt is. Toen gemeld voorbehoud, zegt hij, op de conferentie geteekend werd, hebben de fransche en engelsche plenipotentiarissen, het zijn de woorden van den heer *de Meulenaere*, er geenen grond in gevonden om de uitwisseling dier ratificatien te weigeren. De heer *van de Weijer* zelf heeft verklaard in het proces-verbaal, dat aan de kamers is medegedeeld, dat de stukken der gezegde ratificatien door hem *in behoorlijken vorm* bevonden waren; bij gevolg hebben al de mogendheden, Belgie daaronder begrepen, erkend, dat de bepalingen Luxemburg betreffende niet verpligtend zijn, dan door de vrije toestemming van den koning van Holland en de duitsche bondsvergadering, en zij alzoo het tijdstip, waarop zij regt zouden hebben, de noodige maatregelen tot de uitvoering der 24 artikelen te nemen, tot de hemel weet over hoeveel maanden verschoven hebben. — Naar gewoonte besluit de *Courrier* zijn betoog, met in bedenking te geven, of het niet beter is de oorlogskans te beproeven, dan nog langer in den doolhof der onderhandelingen en misleidingen, zoo hij het noemt, om te zwerven.

— De reden dat Pruissen zijn voorbehoud niet in de ratificatie zelve, maar alleen in het protocol daarvan opgenomen heeft, zegt de *Courrier* daarin te bestaan, dat Oostenrijk als presiderend lid der duitsche bondsvergadering alleen noodig had zulks in beide staatsstukken te doen.

— Sir *Robert Adair* heeft vrijdag ll. een engelsch kabinets-courrier met depêches naar Londen gezonden; dezelve heeft zijnen weg over Ostende genomen.

De brusselsche correspondentie in de fransche dagbladen opgenomen behelsde gisteren twee vrij belangrijke daadzaken; volgens dezelve zou de koning van Holland op de vertoogen van sir *Adair* betrekkelijk de artikelen van den heer *Thorn* geantwoord hebben, dat hij volgens de regten hem bij het traktaat van Weenen toegekend, gehandeld had; ten andere zou het garnizoen van Antwerpen veranderd worden, om eene hervatting van vijandelijkheden te voorkomen en de ongelukken, welke de verbittering der soldaten zou kunnen veroorzaken.

Het dagblad *l'Emancipation*, deze beide berigten verhalende, verzekert dat er in het geheel niet aan gedacht werd, om het garnizoen van Antwerpen, welks geest, volgens hem, uitmuntend is, te veranderen. Wat het antwoord des konings van Holland betrof, hij vindt geene reden om in twijfel te trekken hetgeen de heer *de Meulenaere* deswege had medegedeeld, en hetwelk ook meer overeenkomstig de diplomatische vormen was. Hij geloofde, voor het overige, ook niet, dat de heer *de Meulenaere* voor zijne verantwoording zou willen nemen, van voor het land en de kamer te verzwijgen een antwoord, dat voortaan aan alle onderhandelingen een einde moest maken.

De Londensche berigten van den 25sten alhier ontvangen, hebben niets bijzonders aangebragt. De *Times* geeft de verzekering, dat het zeker schijnt, dat het Britsch gouvernement thans tot besluit zou gekomen zijn, om een aantal nieuwe pairs te benoemen, ten einde het doorgaan der hervormings-bill te verzekeren. Lord *Grey* en zijne ambtgenooten waren nu overtuigd, dat zoo bij ongeluk de bill verworpen wierd door de kamer der pairs, het kwaad dat daaruit spruiten zou zonder redmiddel zou wezen.

Gemeld blad voegt er bij, dat het kabinet ontwaar geworden was, dat de anti-reformisten de bill in het comité zulk eene artistocratische strekking wilden geven, dat zij ongetwijfeld door de kamer der gemeenten moest verworpen worden, zoo men het eerste door eene benoeming van pairs niet voorkwam.

De 5 pCt. waren op 85 en 1 achtste gesloten geworden.

GENT, den 28sten April.

Omtrent een twintigtal manschappen der Gentsche burgerwacht, door den krijgsraad, uit hoofde van desertie, tot eenige maanden gevangenis veroordeeld, moesten vrijdag laatstleden alhier in vrijheid gesteld worden. Drie onder-officieren zouden hen uit de gevangenis en naar hunne korpsen geleiden; doch op eenigen afstand van de gevangenis gekomen, liepen deze soldaten, in weerwil der pogingen van hun geleide, eensklaps regts en links uit elkander, hunne wachters alleen in de straat achter latende.

— Men meldt ons uit Brussel, dat de diplomatische mededeelingen, welke de terugkomst van den heer *van de Weijer* ten gevolge gehad hebben, het geheel tractaat der 24 artikelen op nieuw in geschil brengen. Rusland heeft bepaaldelijk de teekening van het tractaat geweigerd tot op de aanneming door het belgisch gouvernement van nieuwe voorwaarden, die een geheelen afstand van de vaart door de hollandsche wateren, eene vermeerdering van de schuld, de geheele afscheiding van Luxemburg van het belgisch grondgebied en de afbrokkeling van Limburg inhouden. (*Messag.*)

ANTWERPEN, den 28sten April.

De aankomst van schepen in deze haven gaat druk voort. Van den 1sten tot den 27sten april, hebben wij er 134 gehad, welke men als volgt verdeelen kan: 14 Amerikanen, 11 schepen uit het Noorden met hout geladen, 4 van Brazilie, 18 uit Engeland, 7 Fransche schepen en 80 vaartuigen met granen geladen. — Er liggen tegenwoordig 279 schepen in onze bassins, onder welke eene volmaakte order heerscht.

— Men verneemt dat de heer *van de Weyer* hier aangekomen is en dat hij met de kamer van koophandel eene conferentie gehad heeft, welke men veronderstelt betrekking te hebben tot de binnenlandsche vaart door de hollandsche wateren.

— De *Phare* zegt in nommer van heden, dat in den afgeloopen nacht drie vaartuigen met oorlogs-munitien geladen aan de citadel zijn gekomen; bij dit transport, verzekert gemeld dagblad, dat zich een groot aantal congrevische vuurpijlen bevonden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 27sten April.

De *Moniteur* van heden verzekert, dat al de geruchten, welke sedert eenige dagen omtrent eene verandering van ministerie verspreid werden, van allen grond zijn ontbloot. Het bestuur schijnt alzoo zoo lang mogelijk in den staat van onzekerheid, waarin hetzelve door de ongesteldheid van den president van den raad verkeert, te willen blijven; menige moeijelijkheid wordt daardoor zoo niet uit den weg geruimd, dan toch tot zoo lang verschoven, als dat men van den tijd en omstandigheden de beslissing kan afwachten. Intusschen verklaart de openbare meening zich dagelijks meer en meer, dat op het oogenblik, waarin zulke gewigtige vooral buitenlandsche belangen moeten geregeld worden, eene bepaalde leiding en bijgevolg een voltallig ministerie tot de eerste behoeften behoort. Van de zijde der oppositie houdt men daarenboven vol, dat daar de koning thans gewoon is, om bij gewigtige aangelegenheden den raad van ministers zelf te presideren, zulks eene inbreuk maakt op de grondwettige instellingen des rijks, die de verantwoordelijkheid van dengenen die deze functien uitoefent, vorderen. Het een en ander zamengenomen, heeft dus ten gevolge, dat men aan de gemelde verklaringen in het officieel blad geplaatst, weinig of geen vertrouwen hecht, dat men dezelve slechts als een middel beschouwt, om de waarlijk allezins ongepaste beoordeelingen van personen, welke zoolang men zich met gissingen omtrent het toekomstig ministerie bezig houdt, in de dagbladen gevonden worden, voor te komen. Heden ter beurze onder anderen wilde men weten, dat de heer *Guizot* waarschijnlijk het voorzitterschap van den raad zoude bekomen.

— De gezondheid van den heer *C. Perier* blijft in denzelfden toestand; de afzondering, waarin men hem houdt, doet aan vele denken, dat onder de zoogenaamde ijlhoofdigheid eene geheele krenking der verstandelijke vermogens verborgen wordt.

— De officiele bulletins der cholera leveren in de laatste dagen weder een gunstig uitzigt op; het getal der overledenen bedraagt in de 48 uren slechts 439.

— Onder de geruchten van den dag bekleedt heden de eerste plaats het berigt, dat de ongeregeldheden te Metz, bij de aankomst van den gedeputeerden *Parant* voorvallen, door meer bedenkelijke wanorden zouden zijn gevolgd. Het volk door de bezetting uiteen gedreven, zoude zich in de straten hebben verschanst en aldaar zoodanigen weerstand hebben geboden, dat van beide zijden eenige gekwetsten waren gevallen. De laatste telegrafische depeche vermeldde intusschen, dat men het oproer was meester geworden, en dat dus de rust voor het oogenblik was hersteld.

— Een brief van de Corunna alhier ontvangen, bevestigt het berigt, waaraan voor eenige dagen algemeen getwijfeld werd, dat de vloot van dom *Pedro* zich op de kusten van Portugal heeft vertoond. Een der schepen van dom Miguel had voor de overmagt in genoemde haven eene schuilplaats gezocht.

— Men spreekt van het voornemen om een gedeelte der uitgewekene Polen naar Belgie te zenden, en hen daar tot een korps te vereenigen. Men zou te eerder tot dien maatregel overgaan, omdat, zoo men zegt, de fransche en engelsche gouvernementen zich overtuigd hebben, dat er een aanzienlijk getal Duitschers in de hollandsche armee zijn opgenomen.

— De engelsche gezant, lord *Granville*, is alhier teruggekomen. Voor de discussie der hervormings-bill in comité zal hij zich waarschijnlijk op nieuw voor eenige dagen naar Londen begeven.

— Omtrent den inhoud der depeches voor eenige dagen uit Rome ontvangen, neemt het bestuur een volkomen stilzwijgen in acht. Indien men de geruchten mag gelooven, dan zoude de overeenkomst met het Pauselijk bestuur gesloten, in 10 artikelen vervat zijn,

waartoe niet zonder moeite en alleen door tusschenkomst der vreemde gezanten, de toestemming van Z. H. is verkregen. De Fransche bezetting zoude het pausselijk gebied te gelijk met de Oostenrijkers verlaten. De pausselijke vlag zoude te Ancona op alle openbare gebouwen geplaatst worden, de inwendige en burgerlijke dienst geheel aan de plaatselijke overheid verblijven, terwijl de kosten zoo der uitrusting als van de bezetting zelve, door Frankrijk zoude worden geleden.

— Gisteren (26) waren de fondsen als volgt genoteerd: de 5 pCt. kont. en op tijd 96,25; de 3 pCt. kont. en op tijd 69,60; Napolit. renten 81,50; Sp. perp. $56\frac{3}{4}$.

Heden (den 27sten) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. en op tijd 96,40; de 3 pCt. kont. 69,90, op tijd 69,85; Napolit. 81,70; Sp. perp. 57.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25sten April.

De berigten uit Italie brengen niets van bijzonder belang mede. Het antwoord van het fransche ministerie op de voorslagen, door het pausselijk bestuur gedaan, is van dien aard, dat men weldra de geheele schikking dezer moeijelijke aangelegenheid te gemoet ziet. Zonder de bezetting op zich-zelve in 't minst te regtvaardigen, moet men op de voortduring derzelve alleen hebben aangedrongen, op grond, dat het gezegd ministerie bij eene dadelijke ontruiming te zeer de eigenliefde der fransche natie zoude kwetsen, om zich staande te kunnen houden. Het bevestigt zich voorts, dat reeds een gedeelte der bezetting van Ancona, en wel bepaaldelijk de 400 man, welke later met een transportschip zijn aangekomen aan boord van *de Suffren* zijn ingescheept en teruggekeerd. Met hetzelfde schip vertrok een groot aantal dier onruststokers, die zich uit de verschillende deelen van Italie te Ancona hadden verzameld. Deze lieden hebben eindelijk zich kunnen overtuigen, dat ook de fransche natie, wanneer dezelve te hulp komt, niet altijd de voordeelen medebrengt, die van dezelve verwacht worden. Hunne verbeelding, dat de driekleurige vlag het oproer zoude beschermen, is geheel geweken, en zij zien zich thans, na het verblijf in hun vaderland te hebben verbeurd, genoodzaakt om elders eene schuilplaats te zoeken, waartoe waarschijnlijk het nieuw op te rigten legioen van vreemden op het eiland Corsica de geschikte gelegenheid zal aanbieden.

— Den 17 dezer had te Kassel eene der belangrijkste discussien plaats, ten aanzien van het ontwerp van wet de drukpers betreffende. De commissie van onderzoek, had dit ontwerp zooals het door 't bestuur was voorgesteld, aanmerkelijk gewijzigd, en onder anderen eene openbare en mondelinge instructie bij geregtelijke vervolgingen als het hoofdvereischte eener gepaste vrijheid voorgedragen. De bekende *Jordan*, die het rapport dezer commissie had uitgebragt, heeft al zijnen ijver en welsprekendheid aangewend om zijne mede afgevaardigden van de nuttigheid van dit beginsel te overtuigen. De meerderheid was echter van een ander gevoelen, zoo het schijnt alleen uit vrees dat het bestuur zijne toestemming mogt weigeren; en de geheele uitvaardiging zoo van deze wet, als van die op de burgerwapening en recrutering terug houden. Door de liberale bladen wordt intusschen deze beslissing als eene belangrijke nederlaag beschouwd, en het ontbreekt niet aan verwijtingen, dat de Hessische afgevaardigden van den goeden weg zijn afgeweken, en vooral ten aanzien der drukpers het voorbeeld van Baden hebben doen verloren gaan.

— De meerderheid der afgevaardigden tot de stenden van het hertogdom Nassau, heeft een opzettelijk protest ingeleverd aan de commissarissen van het bestuur, waarbij zij verklaren, dat de zamenstelling van eene eerste kamer, zooals dezelve in het verige jaar is geschied, niet met de bepalingen der grondwet is overeen te brengen, en dat zij uit dien hoofde geene handelingen, van dit ligchaam uitgaande, zullen erkennen, noch daarvoor medewerken. Na eene langdurige beraadslaging werd dit protest op den 10 dezer door 15 van de 22 afgevaardigden onderteekend, en hebben deze onderteekenaars dadelijk de hoofdstad verlaten.

— Volgens berigten uit Zwitserland van den 22 dezer, zou de stad Bazel, die geen vertrouwen meer in het Zwitsersche Bondgenootschap stelt, de tusschenkomst der Mogendheden tegen de oproerige gemeenten hebben ingeroepen. De andere kantons zijn hierover niet wel te vreden, en de verwarring wordt grooter.

— Uit Reichenberg, in Bohemen, schrijft men van den 11. April het volgende:

„Sedert eenigen tijd houdt zich in onze omstreken eene rooverbende op. Vrijdag avond bezetteden 30 à 40 man van deze bende het huis van den heer *Pfeiffer* in Gablonz, de bewoners werden gebonden en alles opengebroken om geld en kostbaarheden te rooven. De heer *Pfeiffer*, die in zijne spinnerij was, kwam omstreeks 10 ure te huis en werd aangehouden. Hij verdedigde zich en ontving drie wonden; doch gedurende de worsteling, gaven de uitgezette roovers-posten het teeken tot den aftogt. De heer *Pfeiffer* berekent dat de roovers hem tusschen de 4 à 5000 guldens ontroofd hebben. Een dergelijk geval heeft voor drie weken in onze omstreek plaats gehad, en in Ringelheim is op gelijke wijze eene weduwe overvallen en vermoord geworden. Er worden troepen verwacht om die bende uit te roeijen."

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 28 *April* 1832.

					geh.
NEDERLAND, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pct.	*f*	$42\frac{1}{2}$	à	43	$42\frac{13}{16}$
Uitgestelde schuld.		—	à	—	—
Kansbiljetten.		$16\frac{1}{4}$	à	$16\frac{3}{4}$	$16\frac{1}{2}$
Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pct.		70	à	$70\frac{1}{2}$	$70\frac{1}{4}$
Idem. idem, $3\frac{1}{2}$ pct.		$56\frac{1}{2}$	à	57	$56\frac{3}{4}$
Oorlogs-lasten 1830. à 5 pct.		$88\frac{3}{4}$	à	$89\frac{1}{2}$	$89\frac{1}{4}$
Vrijw. geldl. 1831. à 6 pct.		$93\frac{1}{4}$	à	$93\frac{3}{4}$	$93\frac{1}{2}$
Nieuwe idem 1832. à 5 pct.		$79\frac{1}{2}$	à	80	$79\frac{11}{16}$
Schatkist-biljetten, 6 pct.		99	à	$99\frac{1}{2}$	$99\frac{3}{8}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pct.		$82\frac{1}{2}$	à	$84\frac{3}{4}$	$84\frac{1}{4}$
FRANKRIJK, inschr. op 't Grootb. 3 pct.		$69\frac{3}{4}$	à	$70\frac{1}{2}$	70
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pct.		$91\frac{1}{2}$	à	$91\frac{3}{4}$	$91\frac{5}{8}$
Bij dezelfde $18\frac{28}{29}$, 5 pct.		$93\frac{1}{2}$	à	94	$93\frac{3}{4}$
SPANJE, Certific. Amst., 5 pct.		$49\frac{1}{2}$	à	50	$49\frac{3}{4}$
Dezelfde 3 pct.		$30\frac{1}{4}$	à	$30\frac{3}{4}$	$30\frac{1}{2}$
Uitgestelde schuld.		—	à	—	—

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.